

Vervallenverklaring van het Vervreemdingsbesluit niet-landbouwgronden, wijziging van de Ontheigeningswet, van de Wederopbouwwet en van de Wet op de vervreemding van landbouwgronden

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG
(Ingezonden 19 maart 1956)

No. 11

Gelijk in de Memorie van Antwoord reeds tot uitdrukking is gekomen, kan de ondergetekende niet instemmen met het in het verslag nogmaals uitgesproken oordeel van enige leden omtrent de wenselijkheid van een gelijktijdige behandeling van de in het onderhavige wetsontwerp voorgestelde wijzigingen van de Ontheigeningswet met die, welke bij het ontwerp Invoeringswet van de Wet op de Ruimtelijke Ordening en de Woningwet nog zullen worden voorgesteld.

In dit verband wijzen de in de aanhef van het verslag aan het woord zijnde leden erop, dat alsdan voorstellen te verwachten zijn omtrent de verruiming van de ontheigeningsmogelijkheden, terwijl in het bij het onderhavige ontwerp voorgestelde artikel 40b wijzigingen nodig zullen zijn.

Naar aanleiding hiervan brengt de ondergetekende in herinnering, dat de in het onderhavige ontwerp voorgestelde wijzigingen van de Ontheigeningswet uitsluitend betrekking hebben op de regeling van de schadeloosstelling bij ontheigening; de bij de invoering van de Wet op de Ruimtelijke Ordening en de Woningwet te verwachten voorstellen omtrent de ontheigeningsmogelijkheden zullen zich daarentegen niet tot deze materie uitstrekken. In de Memorie van Antwoord heeft de ondergetekende erop gewezen, dat anderzijds vragen, zoals die, op welke gronden zal kunnen worden onteigend en of er behoefte is aan een speciale ontheigeningsregeling voor de bebouwde kom, bij het onderhavige wetsontwerp niet aan de orde zijn, doch wel in bedoelde invoeringswet onder het oog zullen moeten worden gezien.

In welk opzicht in het bijzonder de wijzigingen, die bij de genoemde invoeringswet in het thans voorgestelde artikel 40b zullen moeten worden aangebracht, de wenselijkheid van een gelijktijdige behandeling met de beide bovengenoemde wetsontwerpen kunnen steunen, is de ondergetekende niet duidelijk; het systeem van artikel 40b zal daarbij immers niet worden gewijzigd.

Met de vervolgens in het verslag aan het woord zijnde vele leden is de ondergetekende op grond van het vorenstaande dan ook van mening, dat aan een gelijktijdige behandeling geen behoefte bestaat. Omtrent de wenselijkheid, uitstel van behandeling van het onderhavige wetsontwerp te vermijden, moge hij bovendien verwijzen naar hetgeen daaromtrent op blz. 1 van de Memorie van Antwoord (2de en 3de alinea) is gesteld.

*De Minister van Wederopbouw
en Volkshuisvesting,*

H. WITTE.